Chương 506: Thảm Hoạ Cổng (42) - Royal Class Của Hiện Tại

(Số từ: 3090)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:43 AM 28/07/2023

Về mặt kỹ thuật, Ellen không có địa vị chính thức.

Mặc dù đôi khi cô ấy chỉ huy một đội đặc biệt chịu trách nhiệm xử lý cuộc khủng hoảng Cổng và hoạt động dưới quyền của trụ sở Lực lượng Đồng minh, Ellen không phải là một phần của quân đội đế quốc.

Cô ấy giữ một danh hiệu danh dự là hiệp sĩ hộ vệ của Công chúa, nhưng giờ nó chẳng còn mấy trọng lượng khi Công chúa đã biến mất cùng với Ma vương.

Hoàng đế Bertus de Gardias không ban cho Ellen bất kỳ cấp bậc hay địa vị nào.

"Anh hùng đã đến!"

"Anh hùng đã trở lại!"

Bất chấp việc cô ấy không có cấp bậc, mọi người lính nhìn thấy Ellen đều chào cô ấy từ xa.

Điều này đúng với tất cả mọi người, bất kể vị trí của họ trong chuỗi mệnh lệnh.

Tất cả binh lính, đội trưởng, chỉ huy đại đội, và thậm chí cả những người giữ cấp bậc tương tự như một vị tướng đều chào Ellen với sự ngưỡng mộ và kính trọng.

Việc Ellen không có thứ hạng là điều không quan trọng, vì nếu có thứ hạng sẽ chỉ gây ra sự bất tiện cho cô ấy.

Nếu được xếp hạng tầm thường, cô ấy sẽ có cấp trên hơn mình.

Nếu được giao một cấp bậc tương đương với quyền lực quân sự, Ellen, một chiến binh mạnh mẽ, sẽ được triệu tập đến các cuộc họp khác nhau.

Bertus đã quyết định không phong cho cô ấy dù chỉ là một cấp bậc danh dự.

Không có bất kỳ liên kết hay cấp bậc nào, Ellen có thể tiếp cận tất cả các tài nguyên quân sự, vật tư yêu cầu và thậm chí cả lính nghĩa vụ.

Vào thời điểm đó, cô vừa hoàn thành việc dọn dẹp quái vật gần các tuyến đường hành quân và các khu vực xung quanh nơi quân đội đóng quân.

Ban đầu, không phải lúc nào Ellen cũng đeo Thánh Kiếm Lament và Áo Choàng Thần Mặt Trời Lapelt.

Tuy nhiên, kể từ khi chuyển đến căn cứ quân sự, nơi mọi người có thể nhìn thấy cô ấy liên tục, cô ấy bắt đầu đeo bao kiếm của Lament ở thắt lưng.

Một phần, điều này là để tránh những người lính trở nên quá phần khích khi nhìn thấy Ellen và yêu cầu được gặp Lament và Lapelt một cách thô lỗ.

Chính xác hơn, cô ấy đã làm điều đó để mọi người có thể nhìn thấy.

Chỉ một cái nhìn thoáng qua của Ellen từ xa cũng có thể cải thiện tinh thần rất nhiều.

Hiểu được mong muốn thầm lặng của các chỉ huy quân sự là Ellen luôn đeo và trưng bày Thánh tích, kể cả ngoài chiến đấu, cô đã tuân theo.

Những người đạt đến Master Class thường thích loại nhẹ hoặc không có áo giáp và chỉ mang theo một loại vũ khí đơn giản. Với [Hào Quang Giáp] cung cấp khả năng bảo vệ mạnh hơn thép, không cần thiết phải có áo giáp hạn chế.

Mặc bộ áo giáp được trang trí công phu phục vụ cùng một mục đích như trưng bày Thánh tích một cách tự hào.

Điều đó không có nghĩa là áo giáp tấm là vô dụng.

Mặc dù không được sử dụng thường xuyên, bộ giáp nghi lễ này được Adelia và các nhà nghiên cứu của cô ấy thiết kế để Ellen mặc trong các sự kiện chính thức.

Một bộ giáp được tạo riêng cho Anh hùng.

Tuy nhiên, mang tính nghi lễ không có nghĩa là nó thiếu tính thực tế.

Bản thân bộ giáp có khả năng kháng phép cao và nhiều bùa mê, bao gồm cả việc làm cho nó nhẹ hơn. Đó là hiện vật cấp bảo vật quốc gia.

Tuy nhiên, nó có nghĩa là để hiển thị.

Ellen không thích sự chú ý mà cô ấy nhận được.

Càng nhiều người đặt hy vọng vào cô ấy, cô ấy càng hiểu rõ mục tiêu cuối cùng mà họ mong muốn.

Sự sụp đổ của Ma Vương.

thường.

Mỗi lần cảm nhận được hy vọng của họ, Ellen lại có cảm giác như một chiếc thòng lọng thắt chặt quanh cổ mình.

Đi đến đâu, Ellen cũng bị bao vây bởi binh lính và một đội quân gánh vác nhiệm vụ nặng nề là cứu rỗi nhân loại. Trong số tất cả những người lính này, Ellen chịu gánh nặng nặng nề nhất, thậm chí có thể hơn cả Saviolin Tana. Vì vậy, Ellen thấy mình bị soi mói và áp lực nhiều hơn bình

Những cá nhân ngu ngốc, bất kể tuổi tác, luôn có mặt.

Không chỉ có những người lính nán lại quanh lều cá nhân của cô, hy vọng có thể nhìn thoáng qua khuôn mặt của Ellen khi cô nghỉ ngơi.

Binh lính Hoàng gia, quân đội tinh nhuệ và chỉ huy từ nhiều khu vực và quốc gia khác nhau, bao gồm cả các nước chư hầu, đều tập trung ở đó.

Trong những ngày đầu của chiến dịch, nhiều chỉ huy và hiệp sĩ sẽ đến chào đón cô, phô trương danh tính và nguồn gốc của họ, hơn là những người lính thiếu khôn ngoan.

Không thể từ chối họ, Saviolin Tana đã chuyển nơi ở của Ellen và ra lệnh nghiêm ngặt không cho người ngoài vào.

Kể từ thời điểm đó, việc nghỉ ngơi của Ellen trong lều của cô ấy không bị quấy rầy, trừ những việc quan trọng.

Tại nơi đóng quân của Ellen, cô đã trải nghiệm một môi trường độc đáo và đặc biệt.

Ellen tin rằng đơn vị đồn trú này vượt trội hơn những đơn vị khác.

"À, Ellen. Cậu về rồi à?"

"Ùm. Adelia."

"Cậu đã làm việc chăm chỉ, Ellen."

"Cảm ơn, Louis."

Ellen gật đầu đáp lại lời chào của Adelia và Louis Ancton khi họ mang theo một đống vật phẩm ma thuật.

Khu vực này đóng quân mượn từ Temple.

Xa hơn nữa là nơi đồn trú của quân đội có nguồn gốc từ Royal Class.

Ở đây, không ai gọi Ellen là Anh hùng.

Đó là lý do tại sao Ellen thỉnh thoảng cảm thấy như thể cô ấy đã quay trở lại một khoảnh khắc không thể lấy lại được trong quá khứ của mình.

***

Không phải mọi sinh viên trong Temple đều phải nhập ngũ, vì không phải tất cả các chuyên ngành đều liên quan đến chiến đấu.

Tuy nhiên, gần như tất cả sinh viên thuộc Royal Class của Temple đều phải nhập ngũ. Ngoại trừ một số ít biến mất cùng Reinhardt trong sự cố ở cổng, tất cả sinh viên năm hai của Royal Class đều phải nhập ngũ.

Tất cả họ đều có nhiệm vụ và vai trò riêng, ngay cả khi họ không nổi bật như Ellen.

"Cayer! Tôi đã bảo cậu sạc Arc Crystal mà!"

"Tôi đi đây! Tôi không ăn trước được sao?!"

"Tôi đã phải nói với cậu bao nhiêu lần để chuẩn bị trước vì chúng tôi không biết khi nào chúng tôi sẽ cần nó?!"

"Ugh, đứa nhỏ này luôn phàn nàn."

"Cái gì? Tiểu tử? Ngươi nói lại senpai sao?"

"Chúng ta thậm chí còn không tham gia các lớp học trong Temple nữa, vậy senpai nào? Tôi không thể gọi cô là bà chị?"

"Tại sao cậu lại gọi tôi là bà chị, đồ nhóc!"

Từ xa, Ellen quan sát Redina và Cayer, hai người đã trưởng thành đáng kể sau hai năm nhưng vẫn cư xử như trẻ con, cãi nhau.

Redina, người có tài năng [Vô niệm].

Và Cayer, với tài năng [sức mạnh ma thuật to lớn] của mình.

Hai người này đã tự nhiên trở thành đối tác chiến đấu theo thời gian.

Một mặt, Redina có thể sử dụng ma pháp vô niệm nhưng lượng [sức mạnh ma thuật] bị hạn chế. Mặt khác, Cayer có nguồn [sức mạnh ma thuật] dồi dào nhưng lại không thể thi triển Ma pháp.

Vào thời đó, Adelia đã phát triển một phiên bản lớn của Power Cartridge có tên là Arc Crystal. Cayer sẽ sạc nó bất cứ khi nào anh ta có thời gian, trong khi Redina sử dụng [sức mạnh ma thuật] dự trữ để niệm chú. Họ đã làm việc cùng nhau như thế này trong một thời gian khá dài.

Arc Crystal được thiết kế đặc biệt để lấy mana từ Cayer, người đã phải vật lộn với việc quản lý [sức mạnh ma thuật] của mình.

Cổ vật này là độc quyền của Cayer, và [sức mạnh ma thuật] bẩm sinh mà nó chứa được nhằm mục đích để Redina dễ dàng sử dụng. Adelia ban đầu đã tạo ra hiện vật khổng lồ này vì lý do đó.

Mặc dù quá lớn để mang theo, nhưng nó tỏ ra vô giá trong việc bảo vệ căn cứ trước các cuộc tấn công quy mô lớn của quái vật.

Chỉ những ai đã chứng kiến nó hoạt động mới có thể thực sự đánh giá cao cảnh tượng hàng nghìn [quả cầu lửa] trút xuống từ bầu trời, tiêu diệt từng đợt quái vật.

Bất kể khả năng ma thuật của Arc Crystal là gì, Redina có thể cạn kiệt nó trong một thời gian ngắn.

Kết quả là Arc Crystal liên tục bị cạn kiệt năng lượng.

Về khả năng tương thích, Redina và Cayer là một cặp lý tưởng. Tuy nhiên, càng dành nhiều thời gian bên nhau, mối quan hệ của họ càng trở nên tồi tệ.

"Ò? Ellen ở đây?"

"Vâng, senpai."

Thấy Ellen đang quan sát từ xa, Redina tiến lại và chỉ vào Cayer.

"Cô có thể nói gì đó với cậu ấy được không? Tôi đã nói với cậu ấy vô số lần rằng hãy sạc trước, nhưng cậu ấy dường như chưa bao giờ làm đúng!"

"Này, thôi đi!"

Cayer liếc nhìn Ellen từ xa và hét lại Redina một cách giận dữ.

"Tôi cũng là con người, cô biết đấy! Đừng đối xử với tôi như một loại bộ sạc pin ma thuật nào đó!"

"Chà, nếu cậu không phải là bộ sạc ma thuật, thì cậu là gì? Cậu còn làm gì khác ngoài việc ôm Arc Crystal trong vài giờ? Có quá khó để đóng góp cho các trận chiến như Ellen, hay nghiên cứu, hay bất cứ điều gì khác không?" Redina không chỉ trêu chọc hay mắng mỏ cho vui.

Cô ấy thực sự khó chịu.

"Cậu có biết lần trước phòng ngự của chúng ta bị chọc thủng bao nhiêu người chết không? Khó như vậy sao? Cậu làm cái quái gì vậy? Nếu cậu xông lên thêm một chút, đã không có chuyện này xảy ra!"

Cayer không chỉ bảo vệ mình nửa vời.

Anh ấy cũng thực sự khó chịu.

"Tôi gần như đã chết nhiều lần trong trận chiến trước vì cạn kiệt mana. Cô thậm chí có nhận thức được điều đó không? Cô nghĩ rằng tôi lười biếng? Rằng tôi không có gì để làm? Cô có nghĩ rằng bản thân có thể làm bất cứ điều gì mà không có tôi không?"

Đây là một cuộc chiến chống lại quái vật.

Mọi người đang chết dần, và Redina đã chứng kiến cái chết của những người không thể được cứu do sức mạnh của Arc Crystal không đủ.

Cayer, một thần đồng với [sức mạnh ma thuật to lớn], không phải là nguồn năng lượng vô tận. Anh ta phải đợi lượng mana cạn kiệt của mình hồi phục trước khi nạp lại Arc Crystal.

Cả hai đã làm hết sức mình.

Tuy nhiên, họ không khỏi thất vọng trước những sự cố xảy ra do hạn chế của mình.

Mối quan hệ của họ ngày càng xấu đi.

Và nó đã trở nên tồi tệ hơn.

Cuối cùng, khi những lời gay gắt được trao đổi, Ellen nhẹ nhàng đặt tay lên vai Redina.

"Dừng lại đi, cả hai người."

" "

"Cayer, đi ăn thôi. Nghỉ một lát đi."

"...Chậc."

Với sự can thiệp của Ellen, cả hai ngừng tranh cãi.

Khi Redina nắm chặt tay và nhìn chằm chằm vào nền đất của quân đồn trú, cô ấy ước họ có thể làm nhiều hơn một chút.

Có lẽ sau đó, họ có thể đã cứu những mạng sống bị mất một cách không cần thiết.

Mặc dù biết điều đó là vô nghĩa, Redina đã trút sự thất vọng lên Cayer, đồng minh thiết yếu nhất của cô.

Cuối cùng, Redina khóc nức nở, úp mặt vào tay.

"Tôi đúng là... đồ ngốc..."

Cả hai đều biết họ đã cống hiến hết mình, nhưng họ vẫn làm tổn thương nhau bằng những lời nói không cần thiết, vì sự hối hận.

Sau cái chết, họ trao đổi với nhau những lời lẽ tổn thương, đầy hối hận và tự trách.

"...Redina?"

Từ đằng xa, một người nào đó mang biểu tượng Thánh Hiệp sĩ tiến đến chỗ Ellen và Redina. "Adriana..."

Khi rời khỏi Temple, Adriana trở lại Giáo hội Towan sau sự cố Cánh cổng và thực hiện nhiệm vụ của mình với tư cách là một Thánh hiệp sĩ.

Cô phải đối mặt với nhiều vấn đề, bao gồm cả cáo buộc thông đồng với Ma vương, nhưng cuối cùng nhận được sự ân xá miễn cưỡng.

Sự thật đằng sau mọi chuyện vẫn là một ẩn số khiến nhiều người thất vọng và buồn bã.

Giống như những người khác, Adriana tìm kiếm một vai trò độc nhất và tham gia nỗ lực chiến tranh.

"Sao vậy? Cô lại cãi nhau với Cayer à?"

"

Khi Adriana ôm Redina đang khóc, cô ấy nhìn Ellen.

"Nghỉ ngơi đi, Ellen. Chắc cô là người kiệt sức nhất rồi."

"...Vâng, senpai."

Ellen im lặng quan sát khi Adriana dẫn Redina đến một cái lều.

Cô biết khuôn mặt của Adriana mang một cái bóng không thể lay chuyển.

Ellen đã đóng một vai trò trực tiếp trong cái chết của Loyar, một người mà Adriana yêu quý, và Adriana đã chứng kiến điều đó.

Mặc dù Ellen tin rằng cô ấy đáng bị khiển trách, nhưng Adriana chưa bao giờ ác cảm với cô ấy.

—Chiến tranh.

Cuộc chiến chống lại quái vật đang xé nát mọi người. Điều này áp dụng cho các sinh viên của Royal Class và cả Ellen.

***

Mỗi sinh viên tốt nghiệp Royal Class đều có một vai trò, bất kể chuyên ngành của họ.

Chẳng hạn, Adelia, một chuyên ngành không tham chiến, đã thiết kế các Power Cartridge thiết yếu cho chiến tranh, sử dụng tài năng độc nhất của mình để tạo ra các phiên bản cải tiến.

Kono Lint, mặc dù thiếu kỹ năng chiến đấu, đã dịch chuyển những người lính bị thương nặng hoặc di chuyển quân bằng [dịch chuyển tức thời].

Ngay cả Ranian Sesor, với tài năng âm nhạc của mình, đã cống hiến hết mình cho các hoạt động nâng cao tinh thần

như chỉ huy các buổi biểu diễn của ban nhạc quân đội và mang lại sự thoải mái trong các đơn vị đồn trú.

Mỗi người có một vai trò trong sự cố Cánh cổng và thực hiện nhiệm vụ của mình trong chiến dịch cuối cùng.

Ellen ăn bữa ăn của mình trong lều ăn công cộng của đơn vị đồn trú Royal Class, từ chối sự đối xử đặc biệt.

Khi cô ấy lặng lẽ ăn, ai đó đã ngồi xuống đối diện với cô ấy.

"Tôi hiểu rồi, cậu đã trở lại. Ellen."

"Ah... Ùm."

Đó là Ludwig.

***

Do hiệu ứng của Moonshine, tất cả sinh viên cận chiến của Royal Class đều học cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Tuy nhiên, chỉ có Ellen đạt đến Master Class.

Ludwig là một trong số 4 người đã đánh thức khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình một cách độc lập trong năm nhất.

—Ellen, Reinhardt, Cliffman và Ludwig đều có những vai trò riêng biệt.

Mặc dù cấp độ của Ellen cao đến mức cô ấy thường đảm nhận các nhiệm vụ một mình, các sinh viên của Royal Class thường thành lập các đội dựa trên yêu cầu nhân sự của nhiệm vụ.

Được đào tạo trong Temple với những kỹ năng đặc biệt, các sinh viên của Royal Class thường hợp tác, thúc đẩy tình bạn thân thiết giữa họ.

Bất chấp những trường hợp như Redina và Cayer, nhìn chung sinh viên có ảnh hưởng tích cực đến nhau khi làm việc cùng nhau.

Trong số các chuyên gia cận chiến trong các chiến lược chiến đấu do sinh viên lãnh đạo này, có hai cá nhân nổi bật: Cliffman, được biết đến với tài năng [chiến đấu] và Ludwig, được công nhận về năng lực thể chất.

Những người lính thừa nhận trình độ đặc biệt của Ellen, nhưng họ cũng đánh giá cao những kỹ năng ấn tượng của hai người kia.

"Cậu nghĩ khi nào chúng ta sẽ tiến lên tiếp theo?" Ludwig hỏi.

Sau khi cân nhắc câu hỏi, Ellen trả lời.

"Có lẽ khoảng 4 ngày nữa... tôi nghĩ thế."

"4 ngày... tôi hiểu rồi."

Ellen không biết rõ về Ludwig, nhưng cô thấy anh là một người có tính cách vui vẻ và ngây thơ trong sáng đôi khi có thể khiến anh khó chịu.

Tuy nhiên, đến một lúc nào đó, Ludwig ngừng cười hoàn toàn.

Nỗi kinh hoàng của chiến tranh và việc nhận ra rằng Ma vương đã ở trong số họ từ lâu đã ảnh hưởng đến Ludwig.

Anh ta không chỉ đánh mất nụ cười, mà vẻ mặt và ánh mắt của anh ta trở nên đầy giận dữ và thù hận.

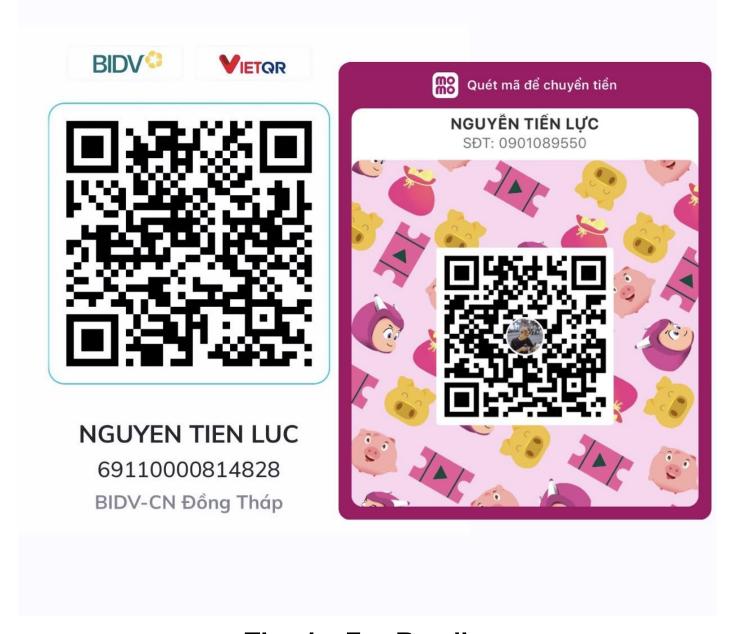
Ngay sau khi bắt đầu cuộc hành quân của họ, trong quá trình bảo vệ đồn trú, Asher của B-4, một người sử dụng [sức mạnh thần thánh] tài năng, đã thiệt mạng.

Kể từ lúc đó, cơn thịnh nộ và thù hận trong mắt Ludwig dường như không bao giờ giảm bớt.

R.I.P B-4 Asher

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading